

Sygn. akt I C 257/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 26 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Wojciech Wysoczyński

Protokolant: staż. Olga Paciorek

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2018 roku, w Ł., na rozprawie,

sprawy z powództwa A. W. i M. W. (1)

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz A. W. i M. W. (1) kwotę 628,38 zł (sześciuset dwudziestu ośmiu złotych trzydziestu ośmiu groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 590,40 zł (pięćset dziewięćdziesiąt złotych czterdzieści groszy) od dnia 5 października 2016 roku do dnia zapłaty,

- 37,98 zł (trzydzieści siedem złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 18 września 2017 roku do dnia zapłaty,

2. zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz A. W. i M. W. (1) kwotę 649,22 zł (sześciuset czterdziestu dziewięciu złotych dwudziestu dwóch groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 270 zł (dwustu siedemdziesięciu złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygnatura akt I C 257/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 17 sierpnia 2017 roku, powodowie A. W. i M. W. (1) wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 628,38 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 590,40 złotych od dnia od dnia 5 października 2016 r. do dnia zapłaty i od kwoty 37,98 złotych od dnia doręczenia odpisu pozwu do dnia zapłaty.

Nadto, powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych / pozew k. 2-9/.

Odpis pozwu doręczono pozwanemu w dniu 18 września 2017 roku / z.p.o. k. 40/.

W odpowiedzi na pozew, pozwany reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika – adwokata wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych / odpowiedź na pozew k. 41 - 43/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie A. W. i M. W. (1) byli współwłaścicielami pojazdu marki O. (...) rok produkcji 2003 nr. rej. (...). Pojazd ten zakupiony został przez powodów, aby powód M. W. (1) mógł dojeżdżać nim do szkoły. W sierpniu 2016 roku, pojazd ten wykorzystywał powód M. W. (1). Powód korzystał z pojazdu w ten sposób, że dojeżdżał nim do prac dorywczych,

które podejmował u okolicznych rolników. Oprócz O. (...) powodowie, w sierpniu 2016 roku posiadali inne pojazdy mechaniczne. W rodzinie powodów wykorzystywane były pojazdy ciężarowe tj. M. (...) nr rej. (...) i S. (...) nr rej. (...), oraz samochód osobowy marki, F. (...) nr rej. (...). Dodatkowo powódka była właścicielem motoroweru (...) nr rej. (...), który jednak sprzedała w 2017 roku.

Z pojazdu O. (...) korzystała również powódka. Natomiast z pojazdu marki F. (...) stale korzystała powódka, jej mąż oraz jej drugi syn. Okazyjnie z pojazdu korzystał również powód M. W. (2), który wykorzystywał pojazd do wyjazdów do W. gdzie pobierał naukę / wydruk (...), zeznania powodów rozprawa z dnia 12.12.2017 roku 00:12:51 i 00:27:35/.

W dniu 30 sierpnia 2016 roku, należący do powodów pojazd O. (...) rok produkcji 2003 nr. rej. (...), uległ uszkodzeniu w kolizji drogowej, której sprawca był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w przedsiębiorstwie pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. /bezsporne/.

Z uwagi na fakt, że pojazd O. (...), po kolizji w dniu 30 sierpnia 2016 roku, nie nadawał się do korzystania, a pojazd był niezbędny powodom do wykonywania obowiązków zawodowych oraz do korzystania w życiu codziennym, w dniu 30 sierpnia 2016 r. powódka zawarła z M. J. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w C. umowę najmu pojazdu zastępczego marki C. (...). Umowa została zawarta na okres od dnia 30 sierpnia 2016 roku do dnia 30 września 2016 roku. Za każdy dzień powódka uiszczała opłatę w kwocie 120 złotych oraz 23% VAT / umowa k. 25/.

Powodowie korzystali z przedmiotowego pojazdu do czasu rozliczenia szkody tj. do dnia 22 września 2016 roku. / bezsporne, faktura k. 20/.

Powodowie zgłosili szkodę pozwanemu w dniu 1 września 2016 roku / bezsporne, zgłoszenie szkody k. 13-15/.

W dniu 9 września 2016 roku, pozwany przesłał powódce za pomocą poczty elektronicznej informację o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej oraz ofertę zbycia pojazdu / wydruk k. 16/.

W dniu 19 września 2016 r. pozwany przesłał powódce za pomocą poczty elektronicznej informację o stawkach najmu, które są akceptowane przez zakład ubezpieczeń / bezsporne, okoliczność przyznana przez pozwanego, wydruk k. 17/.

Pismem z dnia 27 września 2016 r. pozwany po otrzymaniu faktury za najem pojazdu zastępczego odmówił jej zapłaty, bowiem brak było w jego ocenie dokumentów mających potwierdzać zasadność ubiegania się o zwrot takich kosztów / pismo k. 22/.

W dniu 30 września 2016 r. powódka przesłała pozwanemu pocztą elektroniczną umowę najmu, jak i dokument potwierdzający zdanie najmowanego pojazdu do wynajmującego, z którego wynikało wskazanie ilości przejechanych kilometrów.

W dniu 5 października 2016 roku, pozwany przyznał powodom z tytułu najmu pojazdu zastępczego kwotę 2.091 złotych. W uzasadnieniu stanowiska wskazano, że zasadne było uznanie najmu w okresie 17 dni pomiędzy zgłoszeniem szkody, a dniem powiadomienia powodów o szkodzie całkowitej powiększonej o dodatkowe 7 dni związanych z poszukiwaniem nowego pojazdu/ zagospodarowaniem wraku/. Jednocześnie w rozliczeniu przyjęto stawkę dobową najmu w wysokości 100,- złotych +23% VAT, czyli 123,- złotych brutto za dobę / pismo k. 27/.

Na żądanie powodów, w dniu 5 kwietnia 2017 roku, pozwany doręczył powodom pocztą elektroniczną akta szkodowe / pismo k. 28/.

Powodowie, w dniu 24 kwietnia 2017 roku, wezwał pozwanego do zapłaty dalszego odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego / bezsporne, pismo k. 29-30/.

Pismem z dnia 22 maja 2017 roku, pozwany poinformował powodów o dopłacie na rzecz powodów kwoty 861 złotych jako wyrównania za brakujący dotychczas okres 7 dni niezbędnych na zagospodarowanie pozostałości. W dalszym

zakresie pozwany podtrzymał swoje stanowisko, zwłaszcza w części dotyczącej stawki za najem pojazdu zastępczego / pismo k.31-32/.

Stawka za wynajem pojazdu zastępczego w okresie 24 dni segmente C wynosi: od 90,00 zł. do 246,00 zł. brutto (73,17 zł. netto-200 zł. netto). Średnia stawka za wynajem pojazdu zastępczego biorąc pod uwagę przytoczone powyżej 8 wypożyczalni wynosi 155,82 złotych brutto.

Wypożyczalnie z niższymi stawkami dobowymi pobierają jednorazowo opłaty dodatkowe przy wynajmie powodujące średni wzrost opłaty dobowej. Często obowiązują limity kilometrowe oraz opłaty za zniesienie udziału własnego. W wypożyczalniach z wyższymi stawkami dobowymi, specjalizujących się wynajmem pojazdów „z polisy OC” stawki dobowe są stałe bez opłat dodatkowych / opinia biegłego k. 70-74/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów niebudzących wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy oraz koherentne i korespondujące z dowodami dokumentarnymi zeznania powodów.

Istotna dla ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie okazała się sporządzona w niniejszej sprawie opinia biegłego K. K.. Opinia jest jasna, spójna, nie zawierała wewnętrznych sprzeczności, odpowiadała w sposób jednoznaczny i logiczny na postawione w tezie dowodowej pytania, a nadto została sporządzona przez osobę o niezbędnych do tego kwalifikacjach.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne z uwagi na treść art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 k.c. w zw. z art. art. 361 § 2 k.c. art. 822 § 1 4 k.c., i art. 34 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124, poz. 1152 ze zm.)

Kwestia uprawnienia poszkodowanego do najmu samochodu zastępczego w ramach odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych była przedmiotem wielu orzeczeń sądów powszechnych i Sądu Najwyższego, który to co do zasady potwierdził prawo poszkodowanego do najmu pojazdu zastępczego (wyrok SN z dnia 26 listopada 2002 r. - sygn. akt V CKN 1397/00, wyrok SN z dnia 8 września 2004 r. - sygn. akt IV CK 672/03, wyrok SN z dnia 5 listopada 2004 r. sygn. akt II CK 494/03, wyrok SN z dnia 8 września 2004 r. - sygn. akt IV CK 672/03, wyrok SN z dnia 2 lipca 2004r. - sygn. akt II CK 412/03).

Z treści przedstawionych orzeczeń wynika, że utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia lub uszkodzenia stanowi szkodę majątkową; co do zasady między faktem uszkodzenia lub zniszczenia pojazdu a faktem wynajęcia pojazdu zastępczego i poniesieniem kosztów z tego tytułu istnieje normalny związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 §1 k.c.; roszczenie o refundację kosztów samochodu zastępczego występuje zarówno w przypadku szkody częściowej, jak i całkowitej, w przypadku szkody częściowej refundacja kosztów wynajmu samochodu zastępczego obejmuje okres rzeczywistej naprawy samochodu oraz, że brak jest ograniczeń podmiotowych w podstawie roszczenia o refundację kosztów wynajmu samochodu zastępczego.

Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 17 listopada 2011 r. (III CZP 5/11) orzekł, iż „odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie lub zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożliwości korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej”.

Jak ustalono w niniejszej sprawie pojazd O. (...), po kolizji w dniu 30 sierpnia 2016 roku, nie nadawał się do korzystania, a pojazd był niezbędny powodom do wykonywania obowiązków zawodowych oraz do korzystania w życiu codziennym. Z uwagi na powyższe, w dniu 30 sierpnia 2016 r. powódka zawarła z M. J. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w C. umowę najmu pojazdu zastępczego marki C. (...). Umowa została zawarta

na okres od dnia 30 sierpnia 2016 roku do dnia 30 września 2016 roku. Za każdy dzień powódka uiszczala opłatę w kwocie 120 złotych oraz 23% VAT / umowa k. 25/.

Powodowie korzystali z przedmiotowego pojazdu do czasu rozliczenia szkody tj. do dnia 22 września 2016 roku. Zatem koszt wynajmu pojazdu zastępczego za 24 dni wyniósł 3.542,40 złotych.

Jak wynika z niekwestionowanej przez strony opinii biegłego stawka za wynajem pojazdu zastępczego w okresie 24 dni segmencie C wynosi: od 90,00 zł. do 246,00 zł. brutto (73,17 zł. netto-200 zł. netto). Średnia stawka za wynajem pojazdu zastępczego biorąc pod uwagę przytoczone powyżej 8 wypożyczalni wynosi 155,82 złotych brutto.

Mając na uwadze powyższe stawka czynszu najmu za pojazd z którego korzystali powodowie w okresie 24 dni mieściła się w granicach ustalonych przez biegłego i nie była wygórowana. Średnia stawka za wynajem pojazdu zastępczego biorąc pod uwagę przytoczone powyżej 8 wypożyczalni wynosiła w okresie sierpień – wrzesień 2016 roku 155,82 złotych brutto. Tymczasem powodowie najęli pojazd za kwotę 147,60 złotych brutto.

W dniu 5 października 2016 roku, pozwany przyznał powodom z tytułu najmu pojazdu zastępczego kwotę 2.091 złotych. Następnie pozwany w dniu 22 maja 2017 roku dopłacił na rzecz powodów kwotę 861 złotych. Łącznie z tytułu najmu pojazdu zastępczego powodowie otrzymali kwotę 2.952 złote. Mając powyższe na uwadze za zasadną z tytułu najmu pojazdu zastępczego należało uznać kwotę 590,40 złotych.

Odnosząc się do argumentów podniesionych w odpowiedzi na pozew podnieść należy co następuje;

Najdalej idącym argumentem jest zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powoda M. W. (1). Zarzut ten jest bezzasadny. Zauważyć należy, że zarówno A. W. jak i M. W. (1) byli współwłaścicielami pojazdu marki O. (...) nr rej. (...). Pojazd ten zakupiony został przez powodów, aby powód M. W. (1) mógł dojeżdżać nim do szkoły. W sierpniu 2016 roku, pojazd ten wykorzystywał głównie powód M. W. (1). Powód korzystał z pojazdu w ten sposób, że dojeżdżał nim do prac dorywczych, które podejmował u okolicznych rolników. Powodowie korzystali z pojazdu jako współwłaściciele. Najęty pojazd również był wykorzystywany przez pozwanych w życiu codziennym. Powód posiada legitymację prawną i faktyczną do wystąpienia z powództwem.

Poza sporem pomiędzy stronami było, że pozwany dopiero w dniu 19 września 2016 r. przesłał powódce za pomocą poczty elektronicznej informację o stawkach najmu, które są akceptowane przez zakład ubezpieczeń. Przed tą datą pozwany nie przedstawił wcześniej stronie powodowej informacji w zakresie akceptowanych przez niego stawek za najem pojazdu zastępczego, ani nie starał się zabezpieczyć powodów w tym zakresie. Nie może zatem obciążać powodów okoliczność, że akceptowalne przez pozwanego stawki zostały przedstawione powodom 20 dni po wypadku. Niewątpliwie powodowie nie mogli zastosować się do stawek akceptowanych przez powoda przed datą 19 września 2016 roku. Mając na uwadze powyższe zarzut pozwanego dotyczący braku minimalizacji szkody jest chybiony. To na pozwany, uwzględniając treść art. 355 § 2 k.c. ciążył obowiązek poinformowania powodów o akceptowalnych stawkach czynszu za najem pojazdu niezwłocznie po zgłoszeniu szkody co miało miejsce w dniu 1 września 2016 roku. W tym zakresie należy podzielić w całości argumenty podniesione przez pełnomocnika powodów w piśmie z dnia 20.11.2017 roku i zbędnym jest ich ponowne przytaczanie.

Nie jest również zasadny zarzut pozwanego, że powodowie w chwili zdarzenia posiadali inne pojazdy mechaniczne i z tego tytułu roszczenie powodów jest bezzasadne. W rodzinie powodów wykorzystywane były pojazdy ciężarowe tj. M. (...) nr rej. (...) i S. (...) nr rej. (...), oraz samochód osobowy marki, F. (...) nr rej. (...). Dodatkowo powódka była właścicielem motoroweru (...) nr rej. (...), który jednak sprzedała w 2017 roku. Z pojazdu marki F. (...) stale korzystała powódka, jej mąż oraz jej drugi syn. Okazyjnie z pojazdu korzystał również powód M. W. (2), który wykorzystywał pojazd do wyjazdów do W. gdzie pobierał naukę. Jedynym pojazdem osobowym posiadanym w dacie umowy najmu był F., który służył zaspokajał potrzeby motoryzacyjne całej 4 osobowej rodziny. Korzystanie z jednego pojazdu przez 4 pracujące i uczące się osoby niewątpliwie jest utrudnione i najęcie przez powodów zastępczego auta po kolizji było zasadne i usprawiedliwione.

W przedmiocie odsetek Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku, działając na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124, poz. 1152 ze zm.). Powodowie zgłosili szkodę pozwanemu w dniu 1 września 2016 roku. Uwzględniając powyższe oraz treść art. 321 k.p.c. o odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Na zasądzoną w punkcie pierwszym wyroku kwotę składa się również kwota 37,98 złotych z tytułu skapitalizowanych odsetek z tytułu opóźnienia w zapłacie kwoty 861 złotych liczonych od dnia 5 października 2016 roku do dnia 22 maja 2017 roku. Zatem łączna kwota zasądzona na rzecz powodów wyniosła kwotę 628,38 zł. / 590,40 złotych + 37,98 złotych/.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł jak w punkcie drugim sentencji wyroku, działając na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Powodowie ze swoim roszczeniem utrzymali się w całości.

Na zasądzoną kwotę składają się: 32 zł opłata sądowa od pozwu, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa, 330,22 zł wydatki związane z dowodami z opinii biegłego, oraz kwota 270 złotych z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika powodów. Pozostałą kwotę wpłaconą przez powodów na poczet dowodu z opinii biegłego zwrócono powodom odrębnym zarządzeniem.